

[Glistrup]

Så talte skatteministeren, som han har gjort det ved tidligere lejligheder, om, at der er enkelte kommuner, som har ekstremt høje grundskyldpromiller, og at det i disse enkeltkommuner nok kunne være ret ulykkeligt. Ja men det, der jo vil blive resultatet, hvis det, der med et meget dårligt udtryk kaldes regeringens flerårige handlingsprogram, virkelig skulle blive ført ud i livet, er, at alle kommuner i løbet af nogle få år har grundskyldpromiller, hvorom man vil sige, at Albertslund til sammenligning i øjeblikket er en lavpromillekommune, hvor man er langt nede med grundskyldpromillen, med udskrivningen. Det er jo simpelt hen den aldeles nødvendige konsekvens af den politik, der føres i den danske virkelighed, og som betyder, at man år efter år må tage disse kæmpemilliardunderskud, der akkumuleres med statsobligationsudskrivning. Derfor er det ikke noget særskilt med disse kommuner med høj grundskyldpromille; vi skal vurdere det ud fra, at der er de høje grundskyldpromiller.

Hr. Brixtofte undrede sig over, at hr. Arne Bjerregaard her gav udtryk for, at det ikke var nogen indrømmelse fra kristeligt folkepartis side, men simpelt hen var kristeligt folkepartis politik at afskaffe denne fradragsret. Vi andre har hørt hr. Arne Bjerregaard sige det adskillige gange tidligere, så der var i og for sig ingen grund til at undre sig over det. Hr. Arne Bjerregaard er ikke nogen vejrhane. Hr. Arne Bjerregaard har sagt det samme ved alle andre lejligheder, nemlig at det er kristeligt folkepartis politik. Så den bebrejdelse fra hr. Brixtoftes side var i og for sig uretfærdig over for hr. Arne Bjerregaard.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg finder det nødvendigt at begynde med at fastslå, at CD ikke har ét eneste godt ord at sige om det foreliggende lovforslag, og derfor stemmer vi imod. Så kan man jo diskutere, om det var 45 stemmer fra venstre og de konservative, der ikke var i stand til at forhindre, at denne lov blev gennemført, eller om det var 6 stemmer fra centrum-demokraterne, der ikke var i stand til det.

Men at regne os sammen med dem, der stemmer for lovforslaget, er dog vel alligevel den groveste forkvakling af politisk debat, man overhovedet kan præstere, selv om der er præsteret meget i dag.

Må jeg som svar på det, hr. Brixtofte i sin lille politiske tale sagde om det, han kaldte min »store politiske tale«, sige, at hvis hr. Brixtofte vil argumentere mod noget, der bliver sagt, ville det være rart, om han hørte så nøjagtigt efter, at han argumenterede mod det, der blev sagt, og ikke mod noget, der ikke blev sagt. Da jeg betegnede dette som »en lille sag«, sagde jeg ganske klart og tydeligt, at det var i forhold til den samlede forligsproblemstilling. Det var ikke i forhold til et valg, som jeg omtalte i en helt anden forbindelse. Men det er meget finere politik at stå og fremstille det, som om modstanderen ryster for valg, og at et valg for ham er meget mere betydningfuldt end denne lille sag. Det er en lille, lav politisk måde at diskutere på, og det er sørgeligt, at folketingets sidste arbejdstimer skal spildes på en polemik af denne art.

Bedre er det jo ikke med hr. Ellemann-Jensen, der er begyndt at rende rundt efter sladder, ja, ikke engang sladder, for der kan ikke være nogen, der har sagt det, for det er fuldstændig hen i vejret. Der er kun 6 fremtrædende medlemmer af centrum-demokraternes folketingsgruppe, og hver enkelt af de fremtrædende – de fem andre – ville i hvert fald aldrig vove at henvende sig til regeringen uden først at tale med partiformanden. Jeg har aldrig hørt om, at nogen skulle nævne et ord.

Det, vi sad og ventede på i de dage, var, at V og K kom til os og inviterede os til et samarbejde. Det havde vi grund til at vente, fordi vi havde været i alliance om mange ting. Men vi fik ingen henvendelser.

Det er skæbnens ironi, at det netop er en repræsentant for venstre, der skal tro, at vi opfører os sådan, når man tænker på – og her citerer jeg de konservative for, hvad de sagde, da venstre svigtede 4-partisamarbejdet i sin tid og få timer efter, at man var gået ud af samarbejdet med de tre partnere, gik ind og forhandlede SV-regering med socialdemokratiet. Det er sådan, venstre har gjort, og det er altså det, nogen nu skal have afløb for ved at tro, at sådan gør vi også. Sådan har vi ikke gjort. Det dér er ren og skær korridor-snak.

Men det, der kan være grund til at gøre op, er, hvem det egentlig er, der har udrettet noget med hensyn til skattepolitikken. Hvor meget har venstre og specielt hr. Ellemann-